

do como durante los años anteriores en cifras récord, es verdad, pero seguimos estando en cifras récord en esta década. Y estoy convencido además de que por el camino por el que vamos vamos a continuar creciendo también en los sectores tradicionales.

Nosotros, ¿qué hemos hecho durante este tiempo? Apostar por las infraestructuras. Pero también apostar por la I+D+I, ha crecido en los presupuestos de forma clara, en los presupuestos del año 2004 para la investigación y el desarrollo y la innovación. Un 40% más de presupuesto para la red tecnológica..., por cierto, es una de las más potentes de toda España.

Estamos en el camino de las inversiones, en la investigación, en el camino de la inversión y el gasto, en la formación, estamos también en el camino de seguir mejorando los sistemas educativos en la comunidad, para seguir añadiendo cualificación a nuestro tejido productivo.

Mire, señor Pla, al final, va a terminar hablando de lo que usted quería hablar, y como siempre, y desgraciadamente, no de las cosas que tienen ni sentido, ni solidez, ni carácter, a la hora de hablar de estas cosas, y usted lo sabe. Ha vuelto aquí a hablar de algo que a ustedes..., no sé, es como si les perdiese en el debate político. En vez de hablar de las cosas que tienen interés, de la creación de empleo, de las inversiones, de las infraestructuras, siempre aparece, de repente, una reflexión de estas que es como si fuese lo único que realmente les hace levantarse por la mañana a hacer oposición. (*Remors*)

Nosotros vamos a seguir gobernando planteando las cuestiones tal y como creemos que tenemos que seguir planteándolas. Desde luego, con el diálogo, con la capacidad de debate que tenemos que tener, pero también con los datos objetivos.

Ha crecido el empleo en nuestra comunidad durante estos años, y sigue creciendo. Ha bajado el paro durante estos años, y sigue bajando, y, además, cuando ustedes hablan de precariedad, también tendrían que recordar cómo dejaron la Comunidad Valenciana cuando ustedes gobernaron y los datos de estos momentos. El otro día tuve la ocasión de hablar con los sindicatos de nuestra comunidad y ver otra vez los datos de temporalidad: 8 y hasta casi 9 puntos por debajo ocho años después de como ustedes lo dejaron. Hemos bajado la temporalidad a mayor ritmo que lo ha hecho el resto de España, y estamos en estos momentos en el 34,75% de tasa de temporalidad, y ustedes la dejaron por encima del 40%. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

Eso, ¿qué significa? Como le decía antes, en la primera intervención: los grandes datos son datos que apuntan al optimismo y a la confianza. En un año, crecer en 54.000 puestos de trabajo más, significa que esta comunidad sigue creciendo en empleo y que es un dato que nos permite saber que por este camino tenemos que continuar.

Yo solo le digo, señor Pla, que si las cosas las hacemos como las estamos haciendo, y si el Gobierno de España sigue apostando por esta comunidad, como ha venido haciendo durante estos años, tenga usted la completa seguridad que alcanzaremos el pleno empleo y seremos una de las regiones más prósperas de toda Europa. Que vamos por el buen camino. Solo le pido a usted, a su grupo y a su partido, que no solo vayamos esta comunidad por el buen cami-

no, sino que ustedes vayan también por el buen debate y por la buena oposición. Con ese poquito yo creo que iremos todavía mucho más rápido. Solo les pido el buen debate y la buena oposición, porque esta comunidad va por el buen camino.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra*)

El senyor president:

Señora Espí, no se me desasosiegue. (*Rialles*).

Señor don Gerardo Camps, no me estimule el debate. (*Rialles*). A petición.

Per favor... Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, doncs, amb el màxim d'assossec, jo li pregunte al voltant d'un tema, la Radiotelevisió Valenciana, que com vosté sap, és un tema de preocupació aquí. Per una qüestió d'atzar, dimarts, en la comissió corresponent va comparèixer el director general; fa menys de vint-i-quatre hores el portaveu de les Corts va respondre una pregunta; i a nosaltres ens sembla que és important també conèixer la seua opinió. L'opinió és una valoració, quina valoració fa vosté del funcionament de Radiotelevisió Valenciana.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories, he preguntat les dades, i m'han contestat: 74% d'utilització del valencià en Canal 9; 100% d'utilització del valencià en Punt Dos. Hi ha hagut programes esta setmana amb xifres rècord en la història de la televisió de la nostra comunitat, i he dit: doncs, bé, les dades no estan mal. I a soles he demanat una cosa: que en la meua comunitat no n'hi haja informes com el tripartit català per a qualificar d'afectes o desafectes els grups mediàtics en funció de la tendència política dels mitjans de comunicació.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra. Remors*)

El senyor president:

Por favor, esas declaraciones espontáneas que surgen constantemente, modérenlas ustedes, por favor. Ahora la señora Mendoza, anteriormente el señor Vicente, la señora Moreno... Si yo pretendo ser..., pero ¡estimúlenme ustedes también a mí!, dejen que las personas se expresen en esta tribuna con libertad, sin que ustedes tengan que interrumpir a nadie. Por favor.

Señor Ribó, tiene la palabra.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, això de “los medios poco proclives”, jo li ho vaig recordar la setmana passada al voltant d’un tema específic, se’n recorda? Ha eixit en els mitjans de comunicació. Aquí en este país ho fan d’una altra manera, no fan informes, els apliquen directament, eh?, els apliquen, (*veus*) i els que no són proclius, directament se’n van fora.

Mire, no ens podem creure que vosté faça una valoració d’aquest tipus, no ens ho podem creure, eh? Jo li vaig a donar dades, no nostres... Economia: sindic de comptes, informes del 2001, Radiotelevisió Valenciana es troba en un dels supòsits de dissolució previst en la llei de societats anònimes, textual; director general de Radiotelevisió, setembre del 2003: Radiotelevisió va perdre en el 2002 149 milions d’euros augmentant les pèrdues en 11 milions, va gastar el triple que va ingressar; el deute a llarg termini a final del 2003 és de 407 milions reconegut, uns 68.000 milions de pessetes; el Tribunal de Comptes ha obert diligències per presumpta irresponsabilitat comptable a Radiotelevisió...

Vosté creu que és per a fer una valoració com la que ha fet?, perquè açò és cert, no són dades nostres.

Mire vosté, en valencià, a nosaltres ens sembla perfecte que la filmoteca estiga en valencià, però ens agradaria que les pel·lícules d’actualitat, les que es veuen generalment, també ho estiguen, com estan en altres comunitats autònomes amb llengua pròpia. No és cert, s’està produint un procés de castellanització en Canal 9, s’està augmentant el percentatge de castellà, però, per favor, aplique també els percentatges d’audiència, perquè és molt fàcil dir, “tenim un canal que és tot en valencià”, clar, però mire el percentatge d’audiència... És que s’ha d’aplicar. En estadística, també s’ha de multiplicar per les freqüències, s’ha d’aplicar l’audiència real que arriba a la gent. Jo crec que és important saber-ho, eh?

Privatització: es van encabotar en la privatització..., ho parlàvem l’altre dia, que s’havia reconegut per escrit, Ministeri de Ciència i Tecnologia, el mateix senyor Rajoy ens ho havia reconegut per escrit que era il·legal, i açò és el que han dit els tribunals.

Nosaltres li hem d’agrair, i li ho vull dir amb molt claredat, el senyal que vosté va donar de no obrir les pliques i començar a aplicar aquesta privatització. Ens haguérem vist en estos moments en un embolic immens, li ho hem d’agrair. I al nostre entendre, li ho volem dir amb absoluta claredat, li ho volem dir a vosté, a vostés i també a vostés, a tots: la privatització no és el camí. Nosaltres entenem que s’ha d’anar en el camí d’utilitzar més els mitjans, de recórrer menys a usos externs, a productores privades, que són amigues d’algú, no de vosté, d’algú altre, etcètera, que eixe és el camí per a sanejar finances i també, moltes vegades, per a millorar qualitat.

Respecte de drets de vaga, doncs, mire, són quatre sentències ja, han superat el senyor Urdaci. Són sentències!, són quatre ja.

Qualitat. Nosaltres compartim el que va dir el portaveu del Consell: que era una situació lamentable la d’alguns programes. Lamentable i, a més, li direm alguna cosa més: *cutre*, de baix nivell cultural.

I, mire, Canal 9, d’alguna manera, és un ambaixador, és un aparador de la nostra terra, i nosaltres pensem que ens

mereixem alguna cosa més, senyor president, que el nostre país es mereix alguna cosa més. Partidista, eh?, partidista. I m’he equivocat potser al dir “partidista”, de part d’un partit, que potser no és el seu, la seua part exactament, potser ens hem equivocat.

Mire, senyor president, fa prop d’un any que vosté governa, eh?, i nosaltres valoràrem determinats elements, com li he dit abans, valoràrem la Declaració d’Ares... Però, per a governar, s’ha de fer alguna cosa més que fer gestos, eh?, s’ha de fer alguna cosa més, i li demanem que, respectant la llei de canals, doncs, s’avance un poc. Nosaltres tenim poca representació, però, si fa falta, li l’aportem, en el sentit de buscar una televisió de qualitat, en valencià, pública, una televisió que tinga controls externs... Si fa falta, té la nostra ajuda.

Pensem que Canal 9, que la Televisió Valenciana, és imprescindible per al nostre país, és imprescindible per a potenciar l’ús del valencià. Li aportem la nostra ajuda en este sentit. Evidentment, si és per a fer determinades coses, no ens la demane, sap que no la tindrà. Per a privatitzar, externalitzar, o algun sinònim d’estos, no la va a tenir.

És imprescindible fer un pla de finançament d’aquesta televisió, no podem veure com creix tots els anys el deute, com cada any els costos financer augmenten de forma desesperada... S’haurà de fer alguna cosa! És imprescindible tenir controls externs de qualitat, i li hem proposat el consell assessor de l’audiovisual. És imprescindible avançar en esta direcció.

Ens agradaria...

El senyor president:

Senyor Ribó...

El senyor Ribó i Canut:

...que el director de Radiotelevisió el poguérem escollir en aquestes Corts mitjançant una votació majoritària.

El senyor president:

Senyor Ribó...

El senyor Ribó i Canut:

Si va en este camí, pot comptar amb nosaltres. Les nostres forces són xicotetes, però ens agradaria que poguérem tenir una televisió que poguérem estar orgullosos d’ella. Perquè jo estic segur que vosté no està orgullós de Radiotelevisió, per molt que diga aquí.

Gràcies.

El senyor president:

Señores síndicos, yo no pretendo ser tan riguroso como otras cámaras, pero yo les ruego a los orantes que, si se pasan diez segundos, me parece bien, pero si se van al minuto, me parece excesivo. Hacemos lo que ustedes digan, pero yo creo que debemos de ser respetuosos con lo que es la norma.

Muchas gracias.

Señor presidente, por favor.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, és contradictori. Vosté parla del deute de la televisió; després diu que n'hi ha una cadena que és tota en valencià, però que no té audiència; després diu que controls externs; després diu que no externalització de part de la gestió de la televisió. Però es preocupa del deute, però es preocupa de l'audiència, però li sap mal que la cadena que és tota en valencià no tinga l'audiència que correspon... S'adona com és una contradicció constant, senyor Ribó? (Remors)

La contradicció d'intentar, en un mateix discurs, parlar del valencià, dels diners, del sistema de gestió, del control, quan, a més, vosté, com jo, no som professionals de la televisió, no ho som.

Jo estic convençut que les persones que estan al front de la televisió, com a professionals, intenten que la presència del valencià en allò social, la presència de l'informatiu respecte de les qüestions que interessen la Comunitat Valenciana en la televisió... Punt Dos, per exemple, respecte del que són sèries i pel·lícules, no d'actualitat, però té igual, no sé si és que a vosté a soles li agrada el *best seller*. Jo crec que n'hi han pel·lícules de fa molts anys que també tenen molt d'interés tindre l'oportunitat de vore-les en valencià en Punt Dos.

En definitiva, és una qüestió sempre molt complicada. És una qüestió complicada a la Comunitat Valenciana, és complicada a nivell nacional, és complicada a nivell europeu, a nivell europeu, perquè la televisió pública en cada país té una circumstància específica, específica. I quan parlem dels continguts i quan parlem, en el cas de la nostra comunitat de l'ús del valencià, i quan parlem dels informatius i quan parlem dels programes, estem parlant del funcionament diari de la nostra televisió. Per això, li he donada una dada que a mi em pareix molt important: més de 74% d'ús del valencià en Canal 9 i el cent per cent en Punt Dos. Esta és la nostra realitat en estos moments.

Qual és l'esforç econòmic que cal fer per a mantindre una televisió d'estes característiques? Bé, és una qüestió que es fica a debat tots els anys ací en el debat dels pressupostos. Es porten ací els pressupostos de la televisió pública i hi ha un debat, i a més hi ha una comissió que fa un control periòdic de la televisió, i un consell d'administració amb representació plural.

Què voldria vosté aleshores? Diga'm exactament què és el que vosté voldria personalment respecte de la televisió? Perquè si l'elecció és democràtica, si les despeses són públiques, si hi ha controls externs, si el pressupost es fica a debat cada any ací, si hi ha una comissió de control de televisió, exactament, senyor Ribó, què es el que voldria vosté fer? Fer vosté la televisió? El problema és que a vosté li agradaria personalment fer vosté la televisió? Triar els continguts?, triar les pel·lícules que han d'estar traduïdes al valencià o no? Este és el problema, senyor Ribó? Si este és el problema, vosté el que ha de dir ací, a la cambra, que esta és la qüestió: que a vosté li agradaria, perquè vosté té una iniciativa personal respecte de com pot funcionar eixa televisió

molt intensa i li agradaria tindre eixa oportunitat. Em pareix bé, em pareix bé.

Però que el funcionament de la televisió a la nostra comunitat té tot el recolzament democràtic i reglamentari d'una cambra democràtica que funciona respecte i com correspon, eixa realitat és innegable. Que els pressupostos de la televisió es fiquen a debat cada any ací, al si del Ple de les Corts, això també és innegable. Que la presència del valencià a través dels mitjans de comunicació valencians està més recolzat que mai en tota la història, això és inqüestionable. Que hi ha una cadena sencera en valencià, és inqüestionable.

Eixa és la realitat. Que a vosté li agradaria que Punt Dos tinguera més audiència, que és l'única televisió en tot el món que està tota feta en valencià, bé, a mi també m'agradaria, però la realitat és la que és. S'intentarà, imagine, per part dels professionals de Punt Dos que hi haja més capacitat d'audiència.

I també el que li deia fa un moment. Les dades de *share* respecte de l'audiència de la televisió valenciana arriba a punts rècords setmana darrere setmana. I esta setmana passada ha sigut un exemple molt clar. (Remors) Jo no sé per què m'obri els braços, però eixa és la realitat. Som campions, diu el senyor Ribó, bé, som campions. (Remors) Però en qualsevol cas eixa és la realitat, eixa és la realitat. Si vosté vol que parlem de dades objectives, podem parlar de dades objectives.

I, mire, i torne a dir, em pareix que vosté no ha fet, i ha tingut una oportunitat, no ha fet autocrítica del que em pareix un desgavell, un desgavell: fer una llista de mitjans de comunicació *afectos al régimen y desafectos al régimen*. Em recorda, em recorda, anys passats superats; (remors) em recorda quan no hi havia ni parlament autonòmic, ni democràcia, ni televisió pública en valencià, ni consell d'administració plural, ni comissió de control d'eixa televisió.

Moltes gràcies. (Aplaudiments des d'un sector de la cambra)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Vamos a tranquilizar los espíritus. Se levanta la sesión unos minutos.

(Se suspén la sessió a les 10 hores i 47 minuts)

(Es reprén la sessió a les 11 hores i 25 minuts)

Compareixença del conseller d'Infraestructures i Transports per a informar sobre les obres reiniciades en el vial Cabanes-Orpesa

El senyor president:

(Inoible) ...obras reiniciadas en el vial Cabanes-Orpesa, solicitada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa.

Tiene la palabra el honorable señor conseller Ramón García Antón.